

[Alfred Jensen.]

De Straffelove, som gennemførtes under Besættelsestiden, er ophævet, og der er givet Erstatning og Oprejsning til en Række Borgere, der led under den tyske Besættelse. Men Arbejderne har endnu ikke faaet Erstatning og Oprejsning, og dog er Arbejderne den Del af Befolkningen, der har lidt mest under Besættelsen.

I 1940 skar man Lønningerne ned; senere svinebandt man Arbejderne ved den tvungne Voldgift, og der gik ikke lang Tid, før man gik et Skridt videre og hængte Hundetegnet om Halsen paa Arbejderne ved at indføre Arbejdskortene. Dertil kom en Nedskæring af Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne, for saa vidt angaar de unge arbejdsløse, og desuden en Forlængelse af Karenstiden. Der blev sagt dengang, at disse Nedskæringer var nødvendige, ja, enkelte er endog gaaet saa vidt, naar man blev kritiseret, som til at sige, at det var Tyskerne, der havde gennemtvunget dem. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, hvad Tyskerne har foretaget sig direkte i den Retning, men jeg ved, at hvis Landet ikke havde været besat, saa vilde det ikke have været muligt at gennemføre disse Nedskæringsforslag.

Nu har Landet været frit et Aar, og vi fejrede forleden Dag vor Frihed ved store Fester, og paa Torsdag fejrer Rigsdagen Gendansættelsen af Rigsdagen her i Christiansborg ved en storslaaet Fest; men i det Aar, hvor saa meget er oprettet, er der ikke givet Arbejderne det, som tilkommer dem. Der er ikke givet dem de Lønforhøjelser, som er nødvendige for at genoprette Realløn-niveauet af 1939, og vi har set det Særsyn, at Arbejdsmændene og andre er nødt til at gaa ud i Strejke for at faa en Lønforhøjelse, som saa nogenlunde sætter dem i Stand til at klare Dagen og Vejen. Og midt i denne Strejkesituation kommer man fra forskellig Side med Trusler om tvungen Voldgift. Hvad Arbejdskortene angaar, har vi Gang paa Gang faaet Lovning paa, at nu skal der komme et Forslag om deres Ophævelse. Pressen kommer af og til — det er, ligesom naar Søslangen optræder — med en Bebudelse af, at nu er Forslaget om Ophævelse af Arbejdskortene paa Trapperne, men der er intet kommet.

Det er klart at denne Tilstand ikke kan blive ved at vare. Disse Spørgsmaal maa løses. Hvis man for et Aar siden rent ud havde sagt til Arbejderne, at man ikke vilde give dem den Lønforhøjelse, de har Krav paa, at den tvungne Voldgift vilde blive opretholdt, selv om man lod den falde af

psykologiske Grunde, og at ogsaa Arbejdskortene vilde blive forlænget, saa er der ingen Tvivl om, at vi havde haft en helt anden Udvikling her i Danmark, for danske Arbejdere er indstillet paa, at den Uret, der blev gjort dem under Besættelsen, nu bør gøres god igen. Disse Bestræbelser vil blive fortsat, og som et Led deri er det jeg i Dag paa mit Partis Vegne forelægger dette Forslag.

Jeg er vel klar over, at Rigsdagen har stemt et Forslag om Afskaffelse af Arbejdskortene ned, men det kan ikke være afgørende. Saa længe Modstanden mod Arbejdskortene er saa stor, som den er, maa der fortsat ske noget i denne Sag, og derfor er det, vi møder med vort Forslag. Man kan stemme det ned igen, om man har Lyst, men vi vil blive ved at komme med det, indtil Arbejderne faar den Oprejsning, som de har Krav paa.

Vort Forslag indeholder kun to Paragraffer. De gaar ud paa at ophæve Arbejdskortordningen paa en saadan Maade, at der ikke sættes noget andet i Stedet, og paa at ændre Arbejdsløshedslovens § 13, saaledes at den Nedskæring, der fandt Sted af Tilskuddene i visse Tilfælde, naar Ungdomsarbejdsløsheden var stor, ophæves, samt at Bestemmelsen i § 15, 6te Stykke, om Karenstiden udgaar; det næste Par Bestemmelser refererer sig ligeledes til Karenstid.

I Lovforslagets § 2 siges det, at der maa foretages de nødvendige tekniske Ændringer i Arbejdsløshedsloven, som følger af disse Ændringer.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale vort Forslag, og det er mit Haab, at Medlemmerne vil være mildere stemt over for Forslaget denne Gang, end de var, da det sidst var til Behandling, og yde deres Medvirkning til, at Arbejderne nu ogsaa faar Oprejsning, saa de lige saa fuldt har Grund til at feste, som Rigsdagen har det den 9. Maj.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 351 af 8. Juli 1943 om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4842).